

ΤΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ ΡΝΕ' ΚΑΙ ΡΝΣ' ΚΑΤΑΛΟΙΠΑ

Τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΝΣ' κατάλοιπον ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς ἀντιγράφου ἐπιστολῆς ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 3067 κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῶν Παρισίων φ. 224α καὶ ἐξ ἑτέρου ἀντιγράφου ἐπιστολῆς τοῦ Μητροπολίτου Τιμοθέου πρὸς τὸν πάπαν τῆς Ρώμης σταλείσης «Ἐκ τὸ βάρσιβο τοῦ ρηγὸς τῆς Πολόνηας μισρβ Μαρτίω ιε'» ἐκ τοῦ κώδικος Ottob. 14 φυγ. 64α καὶ ἐξῆς.

Ἡ πρώτη καταλαμβάνει τρία φύλλα χάρτου γεγραμμένα ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως, ἡ δὲ δευτέρα ἔνδεκα γεγραμμένα ἐπίσης ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως.

Τὸ πρῶτον τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΝΕ' ἀποτελεῖται ἐξ ἑπτὰ φύλλων γεγραμμένων ἐπὶ τῆς μιᾶς ὄψεως καὶ περιέχει ἀντίγραφον τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς τοῦ Τιμοθέου πρὸς τὸν πάπαν ἑτοιμον πρὸς ἐκδοσιν.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων ἐκδίδομεν κατωτέρω τὴν πρώτην ἐπιστολήν, τὴν ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 3067 παρισινοῦ κώδικος ἐκ τοῦ πρώτου καταλοίπου καὶ τὴν δευτέραν τὴν ἐκ τοῦ Ottob. 14 ἐκ τοῦ δευτέρου τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν ΡΝΕ'.

Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ἐνταῦθα ὅτι ὁ Λάμπρος τὴν πρώτην ἐπιστολήν εἶχε ἐπιγράψει κατ' ἀρχάς «Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Δὸν Ζουάν», ἔπειτα ὅμως διέγραψε τὸ «Δὸν Ζουάν» καὶ ἀφῆκεν ὡς τίτλον τὸ «Ἐπιστολή». Ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν δευτέραν εἶνε ἄξιον σημειώσεως ὅτι ἔλλειψούσης τῆς φωτογραφίας τοῦ φύλλου 64β μένει κενὸν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ Τιμοθέου πρὸς τὸν πάπαν καὶ ὅτι ὁ Λάμπρος ἐν τῷ Plan eines Corpus der gr. Urkunden des Mittelalters und der neueren Zeit νομίζει ὅτι ὁ ἡμέτερος Τιμόθεος ἴσως εἶναι ὁ μητροπολίτης Τιμόθεος Παλαιῶν Πατρῶν (σελ. 117).

Ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο παρατηρῶ ὅτι ὁ Τιμόθεος ἦτο μητροπολίτης Παλαιῶν Πατρῶν ἀπὸ τοῦ 1606—1612 κατὰ δὲ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἐγράφη ἡ ἐπιστολὴ αὕτη 1572 μητροπολίτης παλαιῶν Πατρῶν ἦτο ὁ Γερμανὸς ὁ Α' καὶ ἔπειτα ὁ Ἀρσένιος ὁ Α' (πρβλ. κατάλογον ἐπισκόπων Πατρῶν Στεφ. Θωμοπούλου ἐν Ἱερῷ Συνδέσμῳ ἔτ. ΙΑ' ἀφ. 77 (15 Ἰουλίου 1908 σελ. 3) ἐπομένως ὁ ἡμέτερος Τιμόθεος δὲν ἦτο μητροπολίτης Πατρῶν.

I

Ἐπιστολή. Ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 3007 ἑλληνικῷ κώδικι τῆς Ἐθνικῆς βιβλιοθήκης Παρισίων, περιέχοντι πολλὰ ἀποσπάσματα καὶ ἔγγραφα τοῦ δεκάτου ἔκτου καὶ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος, τὰ πλεῖστα ἐν ἀντιγράφῳ, περιλαμβάνεται ἐν φ. 224α καὶ ἡ ἐπιστολή ἥδε, ἣν ἐκδίδω ἀπαραλλάκτως ὡς ἔχει ἐν τῷ κώδικι, ἅτε οὖσαν πιθανώτατ' ἀντίγραφον, κεφαλαιογραφῶν μόνον τὰ κύρια ὀνόματα.

Ἄκριβῆ καὶ εὐγενικῆ ἀφθέντη κύριε Ἰωάννη χαίροις ἐν Κυρίῳ.

Ὅταν ἤμουνε εἰς τὴν Ἀνάπολιν ἔγραψα τῆς ἀφεντία σου, καὶ τότε πάλε ὁποῦ ἔσωσα εἰς τὴν Μησοσηναν, τὸ λοιπὸν γίνωσκε μοι Ἰωάννη ὅτι αὐτοὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὸ με εἶδασιν ἐδείξανέ μου μεγάλην ἀγάπην καὶ τὴν σήμερον εὐρίσκομαι εἰς τὴν ἀγίαν Μαρίναν μαζὴν με ταδέλφια μου τὰ ὅποια χαιρετοῦσι πολλὰ τὴν ἀφεντία σου μετὰ παντὸς τοῦ οἴκου. Ἡθ' λα κατὰ τὸ τάξημον νὰ στήλω ἐκεῖνον ὁποῦ ἔταξα μα δὲν εἶναι τρόπος διατι δὲν ἀφείνουσι νὰ ἔλθῃ τινὰς εἰς τὴν Ῥώμην οὔτε τῆς γῆς οὔτε τῆς θαλάσσης, τὸ ὅποιον σὰν τὸ κατέχεται τὸ ἔκαμεν ὁ Ἁγιώτατος πάπας. Ἄς περᾶσι αὐτῇ ἡ φοῖρα καὶ ἐγὼ θέλω ἔχειν τὴν ἔννοιαν ἤθελα νὰ γράψω καὶ τοῦ Φεδερίκου, μα διατι δὲν κατέχω τὸ παρανόμην καθὼς τὸ προέγραψα τῆς ἀφεντία σου, δὲν τοῦ γράφω καὶ παρακαλῶ τὴν νὰ μου χαιρετήσῃ τὴν ἀφεντίαν του πολλὰ καὶ νὰ τοῦ εἰπῆς πῶς εἶμαι δοῦλος καὶ εὐχέτης τῆς ἀφεντίας του καὶ νὰ με ορίξει ἀπ' αὐτὰ τὰ μέρη εἰς τὸ δύνομαι ὡσὰν μικρὸν δοῦλον ἐδικόν της διατι τὸ ἤθελα ἔχειν εἰς μεγάλην χαρὰν καὶ καύχησιν. Χαιρέτα μου πολλὰ τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Γερμανὸν καὶ πὲς του πῶς ἔγραψά του μίαν γραφὴν καὶ ἄς τὴν γηρεύει εἰς τὸν πρεκαίτζιον νὰ τὴν ἐλάβῃ ἂν ορίξει. Δὲν τὴν ἔστηλα με τὴν δικὴν τῆς ἀφεντία σου δια νὰ μην σας κάμω πολλὴν ἔξοδον ὄχι ἄλλον παρ' οὐ ὁ θεὸς καὶ ἡ εὐχή μου με τὴν ἀφεντία σου καὶ μετὰ παντὸς τοῦ εὐγενικοῦ της οἴκου καὶ πολλὰ τὰ ἔτη σας καὶ καλά. Τῆ κς' Φευρουαρίου, αφ' ἡ'.

Καὶ γράψε μου τὸ τι ἔκαμες διὰ ἐκεῖνο ὁποῦ ἐγήρευες ἀπὸ τὸν πάπα· διατι ἔχω χαρὰν νὰ κάσω πῶς ἔκαμες τὸ ἤθελες.

Εὐχέτης πάντοτε τῆς ἀφεντία σου

II

Μακαριότατε καὶ ἀγιότατε δέσποτα πατὴρ πατέρων πημῆν πημένων τρησκαιδέκατε τῶν Ἀποστόλων καὶ πάσης τῆς ἡκουμένης ἀγιοτάτη κορυφή, δουλικὸς προσκηνὸς τῇ μεγίστῃ μακαριότητι σου

καὶ ἀσπάζομε τοὺς τιμοῖου σου πώδας· ἢ καὶ ἐκ μακρόθεν ἔσμοι
 ἡλικιᾷ σου μικρὸς δούλος τολμῶ ἀναφέρω τι σὶ μεγίστη μακα-
 ριότητα περὶ τῶν Τούρκων τὴν ἡπόθεσιν· ἀφοῦ ὁ Θεὸς ὁ ἐλείμων
 ἔδωκεν τὸ νῆκος τὸ γένος τῶν χριστιανῶν καὶ ἐπῆραν τὴν ἀρμάδα
 του ἔγνηεν θηρίο ἀνήμερα ἡ ἀσεβῆς πρὸς τοὺς χριστιανοὺς, ὅπου
 εὑρήσκονται εἰς τὸν Λεβαντή, εἰς τὸ κράτος τὸ ἐδικὸ του ἔστηλεν
 κουμεσάριους μὲ τόμους ἀφθεντικὸν καὶ ἀποφασιστικῶς εἰς ὄλο
 τὸ κράτος τοῦ να μασὶ ἐκ τοὺς χριστιανοὺς τὰ πεδία, ὅπως ἔχη
 δύο πεδία νὰ πάρη τὸ ἓνα καὶ ὅπως ἔχει τέσσαρα νὰ πάρη τὰ
 δύο νὰ τὰ κάμη τούρκους, νὰ ἀναπλήρῃσῃ τὸν τόπον τῶν
 Γηανητζάρων καὶ τῶν λοιπῶν ὀφητζηάλων ὅπου ἐχάθησαν εἰς
 τὴν ἀρμάτα καὶ ἔτζη τὸ ἔκαμεν καὶ ἐπλήρῃσεν ὅλους τοὺς
 τόπους τῶν ὀφηκίων τῶν εὐκέρων καὶ ἔκαμεν τὴν τάξιν τὴν
 προτέρα ὅσα καὶ ἀνεληπὲς καθὸς καὶ πρότερον καὶ καλῆτερα καὶ
 εἰς ἀνέρεσι τῶν Χριστιανῶν· περὶ δὲ τὰ κάτεργα ὅπου ἔχασεν ἀντ'
 αὐτῶν κάμνη ἕτερα κενούργημα τριακόσια τὸν ἀριθμὸν καὶ μὲ
 παλεὰ ὅπου τοῦ ἔμηναν τόσα ἐτήμαζη νὰ τάχη καμομένα ἕως τὸν
 Μαῖον μῆναν· περὶ τῶν κατέργων ὅπου κάμνη ἐγγάρειυσεν τοὺς
 χριστιανοὺς ὅπου εἶναι εἰς τὸ μέρος τῆς Σκιθίας στῆς Βουλγαρίας
 τὰ μέρη σιμὰ εἰς τὸ ποτάμη ὅπου λέγεται Τοῦναβης νὰ δόση πᾶσα
 ἀνθρώπος ἓνα ξήλο τετράγωνο νὰ τὸ παγένη εἰς τὴν Μαύρη θάλασσα
 πᾶσα εἰς ἀτός του, καὶ τὰ κάμνη τὰ κάτεργα εἰς τὴν Μαύρη θά-
 λασσα διὰ πλέω σιγούρα διὰ τὸν φόβον καὶ διὰ τὸ ξήλο τὸ πολὴ
 ὅπου εὑρήσκειται, καὶ ἐμήνησεν καὶ του πρίντζηπου τῆς Βλαχίας,
 ὅπου τοῦ δίδει ὁ μέγας Τούρκος τὴν ἐξουσίαν καὶ στέκει εἰς τὴν Βλα-
 χεῖα ἀφέντης μὲ τὸ θέλημα τοῦ Τούρκου καὶ ἔνε χριστιανὸς Βλάχος
 καὶ ἔνε τὸ ὄνομά του Ἀλέξανδρος νὰ τοῦ δόσι διακόσια ἀμίξια
 ληνάρη καὶ κανάβη καὶ στουπῆα, καὶ τὰ ἔδωσε· ἀκόμη τοῦ ἐμήνησε
 νὰ τοῦ δόση ὁ αὐτὸς Ἀλέξανδρος εἴκοσι χηληάδες ἀνθρώπους κοπο-
 λάταις διὰ τὴν κάτεργα· καὶ ἐτήμαζεν καὶ τοὺς ἀνθρώπους νὰ τοὺς
 δόση καὶ ἡ Εὐρέσι ἐβοηθοῦσαν πολλὰ διὰ τὰ κάτεργα τοῦ Τούρκου
 νὰ γένουν, καὶ ἔνε βέβαιο αὐτὸ ὅπου ἐγράφο μετα φόβου Θεοῦ· καὶ
 ὁ μέγας Τούρκος ἔχει τριζῶρο πολλὴ καὶ τροφή πολλὴ καὶ μαστάρους
 πλοῦς καὶ ἀνθρώπους πολοῖς, καὶ ἐγκάρειυσεν ὄλο του τὸ κράτος
 γὰ νὰ ἀρματόση τὰ κάτεργα καὶ ἕως τὸ Μαῖ τὰ ἔχει τελησμένα τὰ
 τριακόσια κάτεργα. Ἐτζη ἓν περὶ τῶν κατέργων τοῦ μαροῦ
 ἀφαντὸς τοῦ Τούρκου· ἢ δὲ προτερα του βουλή ἦτον ἔτζη ὅσαν

ἐπήρε τὴν Κύπρο καὶ ἐχμαλότησε τοὺς Χριστιανοὺς, ἔκαμεν μεγάλην χαρὰ, καὶ εὐγέηκεν καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ἀδριανούπολη μετὰ χρυσοῦς μεγάλης καὶ ἠψόθην ὡς τὰς κένδρους τοῦ Ληβίνου, καὶ ἔστηλεν δρισμαὸν εἰς τὸν αὐθέντι τῆς Βλαχίας τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ γράφητεν τούρκικα γράμματα, καὶ λέγει τοῦ Παιδί μου, ὁ Θεὸς ἐβοήθησεν..... 1) καταπὸς σοῦ γράφω· νὰ εὐγάλεται ἄλλο φουσατό τῆς στερέας ἀπὸ τὸν ρε Μαξημιανὸν βαρὴ· νὰ εἴγῃ εἰς τὴν Οὐγκαρία νὰ ἀπεράσῃ τὸ Τούναβη, νὰ στρατεύσῃ πρὸς τὴν Κοσταντινούπολι, νὰ κούρσεύσῃ τούρκους καὶ Εὐρέους, καὶ τοὺς χριστιανοὺς μὴ τοὺς ἐγκήσῃ μόνον τοὺς χριστιανοὺς νὰ τοὺς κάμουν φράγκους λήμπερους καὶ νὰ τοὺς δόσῃν ἄρματα νὰ ἀσικοθοῦν καὶ αὐτὴ ἐναντίσι τοῦ μισροῦ· ἄλλο φουσατό νὰ ρίξουν ἀγνάντια τὴν Πόλη νὰ ἀπερέσῃ με κάτεργα νὰ πατήσῃ εἰς τὴ γῆ τοῦ Τούρκου εἰς τὸ Δοράτζο· νὰ εἶναι αὐτήνο τὸ φουσατό ἕως τριάντα χιλιάδες καὶ νὰ βαστοῦν· 2) ἄρματα διπλά νὰ δόσῃν τοὺς τοπηκοὺς χριστιανοὺς νὰ ἀσικοθοῦν καὶ αὐτὴ κούντρα τοῦ μισροῦ· αὐτὸς ὁ τόπος λέγεται Πηρήα καὶ εἶναι ὄλο Ἀλβανῆται καὶ κροῦν μεγάλον πόλεμον καὶ αὐτὴ ἡ Ἀλβανῆται κάμουν τὴν λέτζη τὴν ρωμάνα καὶ εἶναι Λατήνη καὶ ἔχουν καὶ ἐπίσκοπον Λατήνον, ὅπου χειροτονάτε ἀπὸ τὴν Ρώμη καὶ εἶναι καὶ ἄλλη Ἀλβανῆται, ὅπου κάμουν λέτζη γρέκα καὶ ἔχουν καὶ αὐτὴ ἐπίσκοπον Γρέκο· ὅπου χειροτονάτε ἐκ τὸν ἀρχιεπίσκοπο τῆς Ἀχρίδας· καὶ αὐτὴ ἀν τοὺς δόσῃν ἄρματα καὶ ἀν ἐγρηκίσουν βοήθεια 3) θέλουν κάμη πόλεμον μεγάλον ὅπου θέλη φρίξη ὁ κόσμος καὶ θέλουν ἐξολοθρεύσῃ τοὺς Τούρκους ὄλους εἰς αὐτὴν τὴν μερῆα, καὶ γίνεται μεγάλη βοήθεια· Ἡξευρε δέσποτα ἄγιε ἡ Ἀλβανῆταις κροῦν μεγάλον πόλεμον, ὅπου καὶ ἀν τήχουν· καὶ μῆνησε αὐτοῦ εἰς τὸ ρένιο τῆς Ἀνάπολης διὰ τοὺς Ἀλβανῆταις νὰ πᾶν εἰς τὸν πόλεμον σολδῆτη· εἰς αὐτὴν τὴν μερῆα εἰς τὴν Πηρήα ἔτζη θέλη νὰ γένη· ἄλλο φουσατό νὰ εὐγῆ εἰς τὴν Ζάκιθο εἰς τὴν στερέα εἰς τὸν Μορέα εἰς τὸ Χλομούτζη ὅτι ἐκὴ εἶναι κάμψη καὶ τροφὴ εὐρίσκι τὸ φουσατό· καὶ νὰ εἶναι καὶ αὐτοῦ πολὴ φουσατό, καὶ νὰ βαστοῦν ἄρματα

1. Ἡ φωτογραφία τοῦ φύλλου 61β λείπει. Τὰ μετὰ ταῦτα εἶνε ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ φύλλου 65α.

2. βάνσυνης ὅθεν ὅπου ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀ τόνος εἶνε διαγεγραμμένος, τὸ πρῶτον ς εἶνε διορθωμένον ἀντὶ ὁ ἦτοι εἶχε γράψῃ τὸ πρῶτον· βάνουε, εἶτο δ' ἤρχισε διορθόναν εἰς βαστοῦν, ἀλλ' ἔπειτα διέγραψε διὰ στίγμων τὰ νσυη καὶ ἔγραψε καθαρῶς ς ὅθεν.

3. βοήθεια.

διπλά διὰ τοῦ; τοπηκοῦ; ἀνθρώπους νὰ τοῖς δόσουν νὰ ἀσικοθοῦν ἐναντίοι καὶ αὐτοὶ τοῦ μισροῦ· ἄλλο κομάτη φουσατο νὰ εὐγῆ εἰς τὴν μεγάλην Μάνη εἰς τοῦ; Ἀλβανήταις εἰς τὸν Μορεά, ὅπου ἡ Μεγάλη Μάνη ὀλήγη προσκυνά τὸν Τούρκου. Εἶναι ἡ Ἀλβανήταις ἡ πλέο πολεμάρχη τοῦ κόσμου καὶ ἄνδρες δυνατῆ καὶ ἐκείνη πάντα μάχη ἀκαρτεροῦν καὶ θέλουν κάμη μεγαλήτερον πόλεμον παρὰ ὕλους· ἐτίζη ἂν κάμουν ἐξ αὐτόθε νηκάται ὁ Τούρκου; ἡ δὲ μόιον τοῦ παλαίου, οὐδὲν κάμνουν τίποτε, μόνον νὰ κτηπίσουν ἀπὸ πολὺς μερὲς νὰ μὴν ἔχει που νὰ δράμη ἀρχήτερα· καὶ ἡ Χριστιανοὶ εἰς τὸ Λεβαντη μόνον ἀφορμῆ γηρεῦουν, διότις ἐβαρέθησαν ἀπὸ τὲς ἀγκαρίαις ταῖς πολαῖς καὶ ἀπὸ τὴν πλερομῆ τὴν πολὴ καὶ τούρκευονται τὰ πεδιά τους, ἵγουν τὰ παιδιὰ τῶν χριστιανῶν. Ἐτίζη ἔναι νὰ κάμετε ἂν ορησῆς καὶ νὰ μηνῆσῆς τοὺς ρηγάδες νὰ μονηάσουν νὰ κάμουν αὐτουνοὺς τοὺς πολέμους, ὅτι, ἂν τὸν ἀφήσεται, θέλη φάει ἀπὸ ἕναν ἕναν· ἄλλον δὲ φοβάται ὁ μέγας Τούρκου μόνον τὴν μακαριότη σου καὶ τὸν ρὲ Φλήπο τῆς Σπάνης· τὴν μακαριότη σου διὰ τὸν ἀφορισμόν, ὅτι ἀφορίζης ρηγάδες καὶ μονηάζουν, τὸ ρὲ Φλήπο δια τι ἔχει δυνατὸν τὸν τόπον καὶ ἀνθρώπους ἀνδριομένους καὶ διὰ τοῦ; Ἀλβανήταις ὅπου ἔχει εἰς τὸ ρένιο, ὅτι ἡ Ἀλβανήταις εἶναι ἀπὸ τὸν λεβάντη καὶ ἡξεύρουν τὸν τόπον τοῦ Τούρκου, καὶ ἡξεύρη ὁ Τούρκου τὸ τῆ κακὸ παθένη ἀπὸ τοὺς Ἀλβανήταις ἀπὸ τοὺς βασάλους του ὅπου ἔχει εἰς τὸν τόπο του πᾶσα μέρα, καὶ ὅταν δὲν ἔνε μάχη πάντα τὸν πολεμοῦν καὶ πλέω τὸν Σπάνεια ἀπὸ τοῦ; Ἀλβανήταις τὸν φοβάται ὅπου ἔχει εἰς τὸ ρένιο. Στῆλαι δέσποτα ἄγιε εἰς τοὺς Ἀλβανήταις νὰ ἦπᾶν εἰς τὸν πόλεμον, ὅτι πολεμοῦν ἀνδριομένα καὶ πηστὰ καὶ θέλουν κάμη καλὸν πόλεμον. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου· ἡξευρε αὐτὸ ὅπου σε γράφω καὶ σὲ ἀβιζάρω ἂν ἤθελες στήλη τοὺς πλέο φρονημοτέρους κατασκόπτους ὅπου νὰ ἤγες καὶ νὰ ἤθελες ξοδιάσι καὶ πολλὰ φλορῖα οὐδὲν ἤθελαν εγρικίσει αὐτὸ ὅπου σε γράφω· καὶ πάλιν ἂν ορίσης ἡ μακαριότη σου, στήλε με γράμμα καὶ ὀλίγην ἔξοδον νὰ ἠπάγο εἰς τὴν Πόλη νὰ ἡδὲ τὰ κάτεργα ὅπου κάμνη εἰς τὴν Μαύρη θάλασσα καὶ ἄλλο ἦτι φουσατο κάμνη νὰ σοῦ φέρω ἀπόκρισι νὰ ἔλθο εἰς τὴν μακαριότη σου· ἄλλον οὐχὶ διὰ τὴν ὄρα ἡμῆ ἡ ἄγια σου εὐχὴ ἔστω μεθ' ἡμῶν· ἀμήν. Ἐπὶ τὸ Βιρσιόβο τοῦ ρηγὸς τῆς Πολόνης.

αφ' Ἰβ' Μαρτίου 1826

ΕΓΣ Δ ΤΡΚ. Π. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

μητροπολίτης Τιμόθεος καὶ σὸς δούλος.

† Ἄν ορήσῃς καὶ σε καμνο χρεῖα δι' αὐτὸ ὅπου σοῦ γράφω να σοῦ φέρο ἀπόκρισι ἀπο τὴν Κωνσταντινόπολη, στήλε με τὴν πᾶστα εἰς τὸν Βιρσιόβο εἰς τὸν γαρδυνάλη ὅπου ἔστηλες λεγάτον, καὶ ἐξ αὐτὸν θέλο πάρη τὴν γραφὴ καὶ θέλο ἠπάγη εἰς τὴν Κωνσταντινόπολη να σοῦ φέρο ἀπόκρισι ὅλον τὸ Μάϊ, ἡ δὲ καὶ οὐ βούλεσε ας ἔχο τὴν εὐχὴ σου.

† Τὰ φουάτα ὅπου σοῦ γράφω δια ξηρὰς τὸ ἕνα φουάτο τῆς Πηρίας ὅπου εἶναι ἡ Ἀλβανίταις ἐκίνη ἀπὸ τὸ Λοράτζο εἰς τὸ κάστρο ὅπου λέγεται Τουλιζήνιο, ὅπου πλησιάζη εἰς τὸν Λυλὸνα καὶ παγένουν πέρνοντας τὸν τόπον καὶ εὐγένουν εἰς τῆς Ἀχρίδας τὰ μέρη, καὶ ὅσιν ἠκούσουν οἱ Ἀλβανίται ὅπου κατοκοῦν εἰς τὴν Χημάρα ἀγνάντια τοῖς Κορηφούς σηκόνονται καὶ αὐτὴ κοῦντρα τοῦ μιανοῦ καὶ αὐτὴ ἡ Ἀλβανίται εἶναι πολλὰ δυιατὶ ἀνθρώπη καὶ οἰκόνονται κουρσέβοντας τὰ Ἰωάννινα καὶ κατεβαίνουν εἰς τὴν Καστωρία καὶ ἀνταμόνουνται με τὸ ἄλλο τὸ φουάτο τῆς προγεγραμμένης Πηρίας εἰς τὰ Βωδενά καὶ εὐγένουν εἰς τὸ Σαλονίκη τὰ δὲ ἄλλα φουάτα τοῦ Μορέως, τοῦ Χλομοτζήου ὅπου μέλη ναύγουν εἰς τὸ Χλομούτζη καὶ τῆς Μεγάλης Μάνης κουρσέβουν τὸ Μορέα καὶ καταντοῦν καὶ αὐτὰ τὰ φουάτα εἰς τὸ Σαλονίκη, καὶ σμήγουν ὅλοι καὶ ἠπᾶν πρὸς τὴν Κωνσταντινόπολη τὸ δ' ἄλλο φουάτο τοῦ ρε Μαξημιανοῦ ὅπου κατεβένη ἐκ τὴν Οὐγγαρία πεύτη εἰς τὰ μέρη τῆ Σκιθίμας, ἡγουν εἰς τὸν τόπον ὅπου λέγεται Σερβίμα καὶ κατοκοῦν Σέρβοι καὶ Βουλγάροι καὶ κάμουν λέτζη γρέκα καὶ ἀπερκαὶ τὰ φουάτα τὰ μέρη τῆς Σοφίας καὶ παγένη τῆ Μακεδονία, καὶ ἔρχονται καὶ τὰ ἄλλα φουάτα τὰ προγεγραμμένα τῆς Σαλονίκης, καὶ ἀνταμόνουνται πρὸς τῆς Μακεδονίας τοὺς κάμπους, καὶ ἐξ αὐτοῦ, θεοῦ ἐνεργοῦντος, πρὸς τὴν Κωνσταντινόπολη. Τέτοια ὀρδήνεια να γένη να νικήσουν οἱ Χριστιανοί, μακαριώτατε δέσποτα ἄλλο μνημόσυνο δὲν ἠθέλες κάμη παρ' αὐτὸ να λευθερόσης τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν ἐκ τοῦ ἀσεβοῦς τοῦ μικρότατου τὰς μιανὰς χεῖρας. ἠθέλες ἀφήσι ἀθανασία μνήμη καὶ μνημόσυνον ἐώνιον ἠθέλες σοῦ γράφη ἄλλος μεγαλήτερος ἐξ ἡμῶν αὐτὰ ὅπου σοῦ γράφω, ἀμὴ φοβάται ἐκ τὸν μιανὸν μὴν τὸ μάθη καὶ τὸν χαλάση, καὶ ἀντ' ἐκίνου γράφω ἐγὼ μικρός σου δούλος.

Ἰ Τὰς Γρεκοὺς καὶ Ἀλβανίτας ὁποῦ κατοικοῦν εἰς τὸ ρένιο τῆς Ἀνάπολης καὶ εἰς τὴν Μησίνα καὶ εἰς τὸ Παλιέρμο ἀντουνοῦς τρομάζει ὁ Τούρκος, ὅτι αὐτὴ εἶναι Κορονέοι, Μοθωνέοι καὶ Μομειταῖς καὶ εἰξεύρουσιν τὸν τόπον κατὰ τοῦ Τούρκου· καὶ ἔξ αὐτοῦ ἔχει πολὺν φόβον.

Ἰ Ἰξενρε ὅτι ἂν* οὐ ἐβασίλευσεν ὁ μιὰρὸς ἐπούλησε ταῖς ἐκκλησίαις ὅλας τοῦ κόσμου καὶ τὰ μοναστήρια νὰ μάση τριζῶρη διὰ τὴν μάχη καὶ νὰ κάμνη κάτεργα, νὰ πολεμάει τοὺς χριστιανοὺς.